

OPPGAVESETT 3 (R. H-91) - LØSNINGSFORSLAG

DEL I

Oppgave a - avgiftsbehandling v/oppheør - privatuttak

Verkstedet er solgt under ett til ny eier som formodentlig skal drive det videre. Det skal da ikke svares mva, jf. MVAL § 6-14. Det skal imidlertid svares mva på de uttak av varer (og driftsmidler) eieren gjør selv, jf. MVAL § 3-21. Når et driftsmiddel kan selges uten at det skal svares mva, er det imidlertid heller ikke mva ved uttak, jf. MVAL § 6-17. Når den næringsdrivende ikke selv har fått fradrag for inngående mva ved anskaffelsen av personbilen MVAL § 8-4, er det ikke noen grunn til å beregne avgift på uttaket av denne, se også § 3-19. Se tilsvarende § 3-21(2). At en brukt personbil kan selges uten mva, fremgår av MVAL § 6-6(2).

Beregningsgrunnlaget for utg. mva ved privatuttak er varens omsetningsverdi, jf. MVAL § 4-9. Utg. mva blir da: (25%)

Personbil (§ 6-6(2))	0
Verktøy $20\ 000 \cdot 0,25 =$	5 000
Materialer $15\ 000 \cdot 0,25 =$	<u>3 750</u>
Skyldig mva pga. uttaket	<u>8 750</u>

Oppgave b - uttak/inntektsskatt

1) Uttak fra varelager (salgsvarer) for kr 15 000 ex mva.

Av skattelovens § 5-2 fremgår det at fordel ved uttak av formuesgjenstander fra virksomhet til privat bruk eller gave skal beskattes som om transaksjonen var gjennomført til full pris. Dette betyr at varer som er tatt ut til egen bruk, skal behandles som om de var solgt til full pris. Det som skal tillegges inntekten, blir da strengt tatt bare forskjellen mellom varenes salgsverdi (ex. mva!) og skattemessig inngangsverdi. I løsningen øker vi den samlede salgsinntekten for varebeholdningen med verdien av de varene som er tatt ut til privat bruk.

Kravene til dokumentasjon av slike uttak finnes i bokføringslovens § 3, jf. tilhørende forskrifter § 3-1, nr. 5 og 6.

(Merk at det er verdien ex. mva som skal inntektsføres - merverdiavgiftsbeløpet må jo den avgiftspliktige selv betale til statskassen, i neste mva-oppgjør, så det ville bli en dobbeltregning om mva også skulle inngå i inntektstillegget. For en ansatt som mottar de samme varene, er det imidlertid verdien inkl mva som blir skattepliktig fordel.)

2) Uttak av verktøy og bil (verdi kr 140 000)

Jf. igjen § 5-2 og § 14-44(5). Disse eiendelene anses tatt ut til privat bruk. Behandlingen blir igjen som om gjenstandene var solgt.

Inntektstillegg = omsetningsverdi (ex. mva). Skattyteren kan, men må ikke, nedskrive salgsverdien helt eller delvis på saldo i stedet for å inntektsføre den i uttaksåret. Oppgaveteksten angir at vi skal velge den løsningen som gir mulighet for lengst skattekreditt, altså skal det nedskrives 100%. Uttaket øker da den negative saldoen som skal inntektsføres etter reglene i § 14-46 el. § 14-48.

Saldo løssøre (gruppe d) pr. 01.07.X4	1 100 000
- Nedskrivning etter § 14-44(5)	<u>140 000</u>
Restsaldo ved salg av resten av driftsmidlene	<u>960 000</u>

Denne restsaldoen kommer vi tilbake til nedenfor.

Oppgave cAlminnelig inntekt for Peder Ås

Kundefordringene er avhendet med tap $740' - 680' =$	60 000
Tap v/salg av varelager $1\ 510' - (1\ 350' + 15') =$	<u>145 000</u>
Tap kunder + varer, periodiseres til salgsåret, jf. § 14-2	<u>205 000</u>

*Merk at selgeren ikke kan kreve refundert mva av tap v/salg av en kundefordring. Dette gjelder bare når fordringen går tapt pga. debtors insolvens. (Se MVAL § 4-7(1)).

Salgssum for goodwill skal enten inntektsføres (helt eller delvis) eller nedskrives på saldo, gruppe b, ervervet forretningsverdi. Dette gjelder både for egenutviklet og ervervet (kjøpt eller arvet) forretningsverdi (goodwill). Nedskrivning på saldo gir lengst skattekreditt. Tallmessig løsning følger på neste side. Se sktl § 14-45(2).

Tap ved salg av driftsbygning, $2\ 500' - 2\ 310' = 190'$ skal inn på gevinst- og tapskonto sammen med gevinst på tomt og goodwill (forretningsverdi).

Forts. neste side :

Alminnelig inntekt for Peder Ås X4

Tap kunder og varer (60' + 145')		- 205 000
Salgssum goodwill, nedskrives på saldogruppe b (Negativ saldo overføres gevinst- og tapskonto)		0

Negativ saldo, gruppe d: (20% avskrivning)

Saldo pr. 01.07.X4 =	1 100 000	
- Nedskrivning p.g.a. uttak verktøy + bil	- 140 000	
- Nedskrivning m/salgssum for resten	- <u>1 500 000</u>	
Negativ saldo (gevinst)	- 540 000	
Herav minimum 20% til inntekt i X4 (§ 14-46)	<u>108 000</u>	+108 000
Rest negativ saldo, fremføres til X5	- <u>432 000</u>	

Gevinst- og tapskonto, § 14-45

Saldo fra forrige år	0	
+Gevinst fra gruppe b, § 14-44(3), (200' - 0) =	200 000	
- Tap gruppe h, § 14-45(2), (2 310' - 2 500') =	- 190 000	
+Gevinst tomt, § 14-53, (500' - 300') =	<u>200 000</u>	
Saldo før årets inntektsføring	210 000	
Herav (min.) 20% til inntekt, § 14-45(4)	<u>42 000</u>	+ <u>42 000</u>
Fremført gevinstsaldo til neste år	<u>168 000</u>	

Sum gevinster og tap periodisert i år X4 - 55 000

(Samlet fremført gevinst 432' + 168' = 600 000)

- Underskudd fra driften 1. halvår		- <u>300 000</u>
Netto, før pensjon		- 355 000
Brutto pensjon	120 000	
- Minstefradrag, 31% (NB ikke 44% i pensjon som i lønn)	<u>37 200</u>	+ <u>82 800</u>
Resultat, tilbakeføres til X3, se sktl. § 14-7 ("skal" eller "kan" ?)		- 272 200
Alminnelig inntekt X4 blir da		<u>0</u>

Beløp som i de kommende år inntektsføres fra negativ saldo og gevinst- og tapskonto, vil være med i grunnlaget for bruttoskatt. (Trygdeavgift 5,1% fom fylte 70 år + eventuell trinnskatt), mens negativ beregnet personinntekt fra næringen i X4 kan fremføres mot positiv personinntekt fra samme næring (dvs de inntektsførte gevinstene) i de kommende årene. Hvis beløpene (en god del av samlet fremførbar gevinst på 600 000) heller inntektsføres for å dekke opp underskudd i opphørsåret, kan dette skje uten bruttoskatt ettersom beregnet personinntekt er negativ. Det er formodentlig en god løsning å satse på tilbakeføring av netto underskudd etter § 14-7 gitt at inntekten de to foregående årene var høy nok til at dette gir

uttelling ved ny skatteberegning. Likviditetsmessig er nok dette den gunstigste løsningen. (Dessuten vet han jo ikke hvor lenge han lever!)
Tilbakeføring av underskudd gir ikke ny beregning av personinntekt for tidligere år.

Om Peder i salgsåret velger å inntektsføre så mye av **salgssummene** for løstøre og goodwill at inntekten av virksomheten dette året blir positiv, vil inntektsført beløp også inngå i beregnet personinntekt. Aktuell sats for trygdeavgift er 11,4% så lenge Peder er under 70 år, men 5,1% neste år.

Likviditetsmessig synes det gunstigere med tilbakeføring av tap enn å inntektsføre mer av salgssummene i salgsåret for på den måten å få lavere beløp til inntekt i de kommende år. (Det ser ut til at denne løsningen er ganske god for skattyteren!) På den annen side får Peder ikke glede av personfradrag dette året ved denne løsningen! Skal han oppnå dette, må han i salgsåret inntektsføre i overkant av 300 000 av de fremførte gevinstene i løsningen foran.

DEL 2 Forsikringer og Skatt - Stikkord:

I Ren dødsrisikoforsikring (utbetales bare etter dødsfall)

a) Premien er ikke fradragsberettiget. Ingen hjemmel i skatteloven for slikt fradrag.

b) Anta at forsikredes familie er begunstiget:

Premien betalt av arbeidsgiver må da anses som vanlig pengelønn, fordel vunnet ved arbeid, skattepliktig etter § 5-1 første ledd. Både brutto og nettoskatt. For arbeidsgiveren blir premien fradragsberettiget som lønnskostnad (må svare arbeidsgiveravgift).

Hvis arbeidsgiveren er begunstiget:
(Nøkkelmansforsikring)

Da kan premien ikke behandles som lønn, følgelig ingen skatteplikt for den ansatte. For arbeidsgiveren har praksis vært at det ikke gis fradrag for premien - mot at eventuell utbetaling til gjengjeld var skattefri. § 5-21(2). (Det ville kanskje være mer "moderne" å anse premien som en driftsutgift og eventuelt utfallende beløp som skattepliktig inntekt av virksomhet etter § 5-1)

c) Når premien behandles som lønn, skal det svares arbeidsgiveravgift, F § 23-2, ellers ikke.

d) Ikke aktuelt, ingen årlig avkastning.

e) Utbetalingen anses som arv for begunstigede, ingen inntektsskatt (se § 5-21(2)).

f) Slik forsikring har ingen gjenkjøpsverdi, altså ingen formuesverdi. Forsikringssummen må anses som en betinget rettighet for begunstigede, jf. § 4-2(1) a.

II Livsforsikring m/opp sparing (utbetales på avtalt tidspunkt)

a) Som nr. I

b) Som nr. I

c) Som nr. I

d) Rente på sparedelen er skattepliktig, § 5-20(2). Periodiseres til året etter opptjeningsåret, § 14-21. Beløpet er skattepliktig for forsikringstakeren, dvs. arbeidsgiveren når det er denne som tegner forsikringen og betaler premien, den forsikrede selv når forsikrede har tegnet forsikringen og betaler premien.

På forsikring tegnet i utenlandsk selskap har regelen tidligere vært at årlig verdistigning ikke beskattes, men hele utbetalingen når den tid kommer (§ 5-21(2) a) Skattesats = 24%. Dette ble endret ved lovendring i desember 2003. Forutsatt at årlig avkastning blir beskattet som for forsikring i norsk selskap, skal utbetalingen også her være skattefri.

e) Utbetalingen av forsikringssummen (ved død til etterlatte, ved "overlevelse" av forsikringsperioden til forsikrede) er i utgangspunktet skattefri, jf. § 5-21(2). Unntak hvis arbeidsgiveren har betalt premien og denne ikke (fullt ut) har vært innberettet som lønn, jf. § 5-21(2) b. (Her er betydelig dobbeltbeskatning, idet løpende avkastning beskattes på arbeidsgiverens hånd, og delvis samme beløp beskattes på den ansattes hånd ved utbetalingen!) Utbetaling fra utenlandsk forsikringsselskap beskattes som nevnt ovenfor på utbetalingstidspunktet – hvis ikke avkastningen er beskattet tidligere. Ved utbetaling etter forsikredes død, vil utbetalingen være skattefri for mottaker også i disse tilfellene (arv, jf. § 5-50(3)).

f) Gjenkjøpsverdien er skattepliktig formue, jf. § 4-16(1). Gjenkjøpsverdien er det beløpet den forsikrede vil få utbetalt fra forsikringsselskapet om forsikringsavtalen avvikles straks i stedet for å løpe ut den avtalte perioden. (Om forsikringen flyttes til annet selskap – flytteverdi. Forsikringsselskapet beregner verdien).

III Kollektiv livrenteforsikring NB her er det endringer fom 2006

a) Ved kollektive forsikringer er jo det vanlige at arbeidsgiver betaler premien, men det forekommer at de ansatte betaler en del av premien selv. For eventuell egen (forsikredes) andel av betalt premie til livrenteforsikring gis det ikke inntektsfradrag.

- b) Ved kollektive ordninger skulle ikke betalt premie lønnsinnberettes, før i 2006. Fom 2006 blir slike forsikringer formodentlig ordnet som tjenstepensjonsforsikringer. Hvis arbeidsgiveren behandler premien som lønn - og selv krever fradrag, skal beløpet beskattes hos de ansatte som lønn.
- c) Arbeidsgiver skal alltid svare arbeidsgiveravgift av tilskudd til livrente- og pensjonsordninger, Folketrygdlovens § 23-2(4). (Uavhengig av beskatning eller ikke-beskatning av de ansatte.)
- d) Ingen beskatning i oppsparingsperioden. Beskatningen skjer først ved utbetalingen.
- e) Skatteplikt for utbetaling etter § 5-1(1). Også bruttoskatt, jf. F § 23-3 og sktl. § 12-2 b. Har arbeidsgiver betalt premien (som vel er det vanlige ved kollektive ordninger), skal hele utbetalingen beskattes hos mottakeren. (Men det gis minstefradrag.) Dette er et resultat av at det ikke har vært krevet lønnsinnberetning av betalt premie, selv om arbeidsgiveren ikke har fått inntektsfradrag for betalt premie. (Her er nok et betydelig innslag av dobbeltbeskatning.) Se § 5-41(1). Utbetaling på livrenteforsikring hvor arbeidstaker er skattlagt for hele premieinnbetalingen, er skattepliktig bare for den delen av livrenten som går ut over tilbakebetaling av innbetalt premie.
- f) Tilgodehavendet (retten til å motta de årlige ytelsene - livrenten) - skal ikke regnes som formue, jf. § 4-2(1) c. Dette gjelder ikke for innskudd betalt etter 12.5.2007, sktl. § 4-16.

IV Individuell livrente

- a) Som I og II, ikke fradragsrett.
- b) Når enkelte ansatte, (men ikke alle) får premien for livrenteforsikring betalt av arbeidsgiveren, må beløpet behandles som vanlig pengelønn, full skatteplikt, netto og bruttoskatt hos den ansatte. (§ 5-1(1) fordel vunnet ved arbeid) Fradragsrett for arbeidsgiver som lønnskostnad, arbeidsgiveravgift.

Det er ikke så lett å finne noen lovhenvisning som begrunner forskjellen mellom individuelle og kollektive ordninger hva angår fordelsbeskatning for den ansatte. Praksis har formodentlig vært at man skulle unnlate fordelsbeskatning ved kollektive ordninger, jf. opplysninger i Skattedirektoratets "arbeidsgiverhefter". (Derfor forskjellige regler for beskatning av utbetalinger fra forsikringsordningene.)

- c) Jf. nr. III, det skal svares avgift, Ftl. § 23-2.
- d) Som nr. III foran.

- e) Skattepliktig, § 5-1(1) og § 5-41(1). Se F-FIN § 5-41-1 til § 5-41-11. Bare "nettoskatt" - beløpet regnes ikke som personinntekt når forsikrede selv betaler premien / beskattes for premien som lønn. Den ansatte må da selv stå som forsikringstaker. Det gis minstefradrag i livrenteutbetalinger.
- f) Skattepliktig formue, jf. § 4-2(2). (Forfalt beløp som event. ikke er utbetalt, blir formue som vanlig fordring.) Overgangsregel som gir unntak for tidligere oppsparing.

V Egen pensjonsforsikring (Individuell) Før EPES, IPA, nå IPS

- a) Premien og tilskudd til premiefond er fradragsberettiget, jf. § 6-47, c. Tilsammen max 15 000 (økes til 40 000 fra 1.november 2017) pr. år. Uavhengig av inntekten! Gjelder både pensjonsforsikring og pensjonsspareavtale, også når denne er koblet til en plassering i aksjefond (Unit Link-opplegg). Se F-FIN § 6-47-1 til 6-47-29.
- b) Premiebeløpet skal behandles som lønnstillegg. For lønnstakeren inngår beløpet dermed i bruttoskattegrunnlaget, men hun får fradragsrett for premien igjen ved beregning av alminnelig inntekt innenfor begrensningen på 15 000 (økes til 40 000 fra 1.november 2017). Nettovirkningen blir normalt at den ansatte må betale bruttoskatt av premiebeløpet. For arbeidsgiveren er beløpet fradragsberettiget som lønnskostnad.
- c) Det skal svares arbeidsgiveravgift, jf. Ftrl § 23-2(4).
- d) Ikke beskatning av årlig avkastning. Beskatningen skjer ved utbetalingen. Gjelder også for rente på eventuelt premiefond!
- e) Hele beløpet (årlig pensjon) er skattepliktig ved utbetalingen, § 5-1. Det gis minstefradrag med inntil 31% avhengig av størrelsen på samlet inntekt. Både brutto- og nettoskatt, trygdeavgift etter lav sats, Ftrl. § 23-3(2) nr. 1 a. Trinnskatt hvis samlet inntekt blir høy nok. (Etter skattereformen må man regne med at skatt på utbetaling fra egen pensjonsforsikring ofte må beregnes etter høyere sats enn den satsen (24%) som gjelder for fradraget for betalt premie! Max sats marginalt $24 + 5,1 + 14,52 = 43,62\%$ når samlet personinntekt i 2017 overstiger kr 934 050 (fra 1.november 2017 kun nettoskatt på utbetaling). Utbetaling til etterlatt eller dødsbo etter pensjonsspareordning beskattes med 45%. Se SSV § 3-7.
- f) Krav på pensjonsytelsen er ikke formue, se sktl. § 4-2 c. Saldo på premiefondet er formue, se F-FIN § 6-47-11, 2. punktum. (Pensjonssparing plassert i aksjefond regnes heller ikke som formue.)

VI Tjenestepensjonsforsikring (Nå foretakspensjon / innskuddspensjon (Kollektiv))

Fom 2006 er arbeidsgivere med minst 2 ansatte pålagt å tegne slik forsikring.

- a) Hvis den ansatte betaler noen del av premien selv, fradrag etter § 6-47 a eller b.

- b) Fri tjenestepensjonsforsikring er ikke skattepliktig inntekt. Her er igjen den tidligere påpekte forskjellen (Jf. V b foran). [Etter § 5-1 burde premien anses som skattepliktig fordel, samtidig som den ansatte fikk fradrag etter § 6-47. I et system uten bruttoskatt ville dette gi samme resultat som å unnlate å beskatte fordelen - og til gjengjeld ikke gi fradrag. Det er vel derfor praksis er blitt som den er blitt.] Arbeidsgiveren har fradragsrett for betalt premie m.v. etter § 6-46.
- c) Arbeidsgiveravgift etter Ftrl § 23-2(4), selv om beløpet ikke behandles som lønn for de ansatte! (regelen ble innført i 1988)
- d), e) og f) som under nr. V.

VII Tilføyelse om yrkesskadeforsikring:

Alle arbeidsgivere er pålagt å tegne slik forsikring for sine ansatte. Premien er fradragsberettiget driftsutgift for arbeidsgiveren, uten noen fordelsbeskatning på de ansatte. Eventuelle utbetalinger - engangsytelser - til ansatte fra det aktuelle forsikringsselskapet er skattefrie. (Erstatning for skade på kropp og sjel er skattefri.) Eventuelle regelmessige ytelser som har preg av uførepensjon el. l. er likevel skattepliktige.

DEL 3 - Oles Bruktbilhandel

Oppgave a - Generelt om rettigheter og plikter

Bedriften driver slik virksomhet som er omtalt i MVAL § 3-1(1) (salg av varer og avgiftsbelagte tjenester). Den skal derfor svare mva av salget (MVAL § 11-1), registrere seg, jf. MVAL § 2-1(1), og har rett til fradrag for inng. mva, jf. MVAL § 8-1. Retten til fradrag for inng. mva begrenses ikke av at størstedelen av bedriftens omsetning gjelder bruktbiler som etter MVAL § 6-6(2) er fritatt for mva. (Viktig poeng å se forskjell på omsetning utenfor mva-lovens virkeområde og salg av varer som er fritatt for mva.)

Videre plikter bedriften å følge regnskapsforskrifter m.v. som gjelder for de avgiftspliktige.

Oppgave b - Diverse bilag - fradragsrett m.v.

Avgiftssatsen (merverdiavgift) er for tiden 25%, (MAV=merverdiavgiftsvedtaket § 2) som brukes i løsningen nedenfor.

M = mva-loven

- 1) Kjøp av verktøy ("varig driftsmiddel") til bruk i den avgiftspliktige virksomheten:
Frdrag for inng. mva, M § 8-1, $16\ 000 \cdot 0,25 = \underline{4\ 000}$

- 2) Fradrag for inng. mva, M § 8-1, $6\ 000 \cdot 0,25 = \underline{1\ 500}$ Gassen brukes i den avgiftspliktige virksomheten.
- 3) Fradrag for inng. mva, M § 8-1, $12\ 000 \cdot 0,25 = \underline{3\ 000}$
 Bilen er en del av bedriftens varelager. Heller ikke mva ved salg forutsatt at delene brukes til å sette bilen i forskriftsmessig stand, og ikke til noen ombygging/påbygging, jf F. (forskriften) § 6-6-1 a.
- 4) Det skal svares mva av tilleggsutstyret, ikke fritatt etter F. § 6-6-1.
 Utg.mva = 25% av 7 000 = 1 750.
 Fakturabeløpet for selve brukt bilen, ex. det angitte tilleggsutstyret blir da $55\ 000 - (7\ 000 + 1\ 750) = \underline{46\ 250}$. (I tillegg kommer event. registreringsavgift og årsavgift som det **ikke** skal svares mva av, selv om beløpene legges ut av bilforhandleren som krever dem refundert av bilkjøperen.) Dette regnes som refusjon av et utlegg, ikke omsetning.
- 5) Bilreparasjon er avgiftspliktig, som andre tjenester etter hovedregelen i M § 3-1(1).
 Utg. mva = $2\ 000 \cdot 0,25 = \underline{500}$
- 6) Kontorrekvisita:
 Fradrag (§ 8-1) for $3\ 000 \cdot 0,25 = 750$ i inng. mva.
- 7) Fradrag for inng. mva med $2\ 000 \cdot 0,25 = \underline{500}$ (M § 8-1)
 Fradrag selv om bruktbilsalg ikke er momsbelagt! Virksomheten er innenfor mva-lovens virkeområde.
- 8) Ikke fradragsrett for mva på restaurantregning, M § 8-3(1) a og d.
 Bruttobeløpet kr 9 840 føres som sosiale kostnader. (Fradragsberettiget skattemessig for firmaet.)
- 9) Siden det ikke ble beregnet utg. mva ved salget av bruktbilen (§ 6-6(2)), blir det heller ingen korreksjon av mva ved avskrivning av fordringen. (Forutsetter at det ikke dreier seg om en bruktimportert bil, som selges for første gang i Norge.)
 (Se ellers § 4-7(1))
- Hvis det gjaldt salg av en ny bil (eller bruktimportert, ikke tidligere registrert i Norge), ville fordringen inneholdt mva. Om brutto restbeløp var 12 000, kunne $12\ 000 \cdot 25/125 = 2\ 400$ føres til fradrag i periodens utg. mva, § 4-7(1).
- 10) Korreksjon av den avgiftsregistreringen som ble bokført i post 1, reduksjon med 10%:
 Inngående mva reduseres (kredit) $4\ 000 \cdot 0,10 = \underline{400}$
- Avgiftene skal beregnes av vederlaget, etter reduksjon med rabatter, M § 4-1 og § 4-2.

Hvilket beløp skal eventuelt inn på saldo? (gruppe d)

Det forutsettes at verktøyets normale levetid er minst tre år.

Fakturabeløp ex mva	16 000
- 10% kontantrabatt	<u>1 600</u>
Netto kostpris, eventuelt inn på saldo *	<u>14 400</u>

Hvis kostprisen for den samlede anskaffelsen overstiger kr 15 000, må beløpet saldoavskrives. Dette gjelder selv om verktøyet består av mange små enheter som hver for seg koster under kr 15 000. Gjenstander med levetid under 3 år skal imidlertid holdes utenfor. Hvis restbeløpet da blir under 15 000, kan også resten fradragsføres i anskaffelsesåret.

* Siden kostprisen er under 15 000, kan hele beløpet fradragsføres i anskaffelsesåret i stedet for å bli ført inn på saldo, sktl. § 14-40(2). Bedriften kan likevel velge å ta beløpet inn på saldo i stedet for å fradragsføre alt i anskaffelsesåret om så ønskes.

11) Korreksjon av tidligere beregnet avgift (M § 4-1 og § 4-2)

Utg. mva redusert (debet) kr $300 \cdot 0,25 = 75$

(rabatt ex mva = 300. Kunden får tilbakebetalt kr 375.)